

(6) (מספ' ד"ב' פ"ד), (7) (מס' א) (ד"ה וספ' לפני ד"ה הרי זה, ד' ז"ל הית ופי' רש"י,

לעזי רש"י קולטרא"א קנקן של מורשה (היתר הפולחן את הקרקע).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

פ.

עין משפט
גר מצוה

נח א מ"י פ"ד מהלכות שכיכות הלכה א סמג עשין פט טו"ע ח"מ ט" טע' סעף ד: גב ב מ"י שם הלכה ג טו"ע שם סעף ה: ס ג מ"י שם הלכה ב טו"ע שם סעף ד: סא ד מ"י פט"ו מהל' מכירה הלכה ז ח ט טו"ע ח"מ ט" רלב סעף ח: סב ה מ"י שם הלכה י: סג ו מ"י שם הלכה ח סמג שם טו"ע שם סעף ט: סד ז מ"י פ"ד מהלכות שכיכות הלכה ד סמג עשין פט טו"ע ח"מ ט" טע' סעף ד: סה ז מ"י שם הלכה ו טו"ע שם סעף ה וסעף ו וע"ש ב"מ יבנ"י: סו ט מ"י שם הלכה ד טו"ע שם סעף ד:

מתני' השוכר את הפרה לתרוג וכו'. וכל כלי הממרישה לנעול הבקר ונעזרו הולכין עם בהמתו וזה אוחז הדרכן לכונן פרה לתלמיה זה הולך אחר הממרישה ומכבד הימד בקרקע שבו הבדול שקורים קולטרא"א בלע"ז והוא קנקן דמתני': חייב. שהרים קשים לתרוג שהפעלים שם: ודש כהבואה פטור.

מתני' השוכר את הפרה לחרוש בהר וחרש בבקעה אם נשבר הקנקן פטור בבקעה וחרש בהר אם נשבר הקנקן חייב לדרוש בקמנית ודש בתבואה פטור לדרוש בתבואה ודש בקמנית חייב מפני שהקמנית מחלקת: **גמ'** היכא דלא שני בה מאן משלם א"ר פפא דנקיט פרשא משלם רב שישא בריה דרב אידי אמר דנקיט מנא משלם והלכתא דנקיט מנא משלם ואי דוכתא דמחוקא גונדרי תרוייהו משלמין אמר רבי יוחנן דההמוכר פרה לחבירו ואמר לו פרה זו נגחנית היא נשכנית היא בעמנית היא רבצנית היא והיה בה מום אחד וסנפו בין המומין הרי זה מקח טעות מום זה ומום אחר אין זה מקח טעות תניא נמי הכי דההמוכר שפחה לחבירו ואמר לו שפחה זו שומה היא נכפית היא משועממת היא והיה בה מום אחד וסנפו בין המומין הרי זה מקח טעות מום זה ומום אחר אין זה מקח טעות. לפי שהכיר הלוקח בשאר מומין שאינן וסנפו הוא ככולן משקר אלא להשליך מעליו מרעומת הוא אומר הילכך מקח טעות הוא לדעתה דכתיב לא זכנ: מום זה ומום אחר. שפירש שם מום זה ומום אחר מומין אחרים: אין זה מקח טעות. דכיון דאוחז המום הזכיר לו לנדרו צו היה לו לנדרוק: וסנפו. חזרו. כמו סניפין עשאוהו דמענית (דף כה:). נכפית. נופלת מחולי: משועממת. משוגעת: היה בה מום אחד. מאלו המומין והשאר אין זה: היה בה מום אחד המומין הללו. ואינו מקפיד אלא על האחד וצא וטוענו כסבור הייתי שאתה כולל בה מה שאין בה ומה שיש בה ואילו ידעתי שזה בה לא הייתי לוקחה מאי: אפילו לא גרסינן והכי גרסי' הכי אמרינן משמיה דרבא היו בה כל המומין האלו אין זה מקח טעות: **מתני'** והביא עליה שטורין. שהם קלים מחטין: חייב. בקלקולה אם הוסיף ג' קבין. ולא אמרינן הואיל והשטורין קלים יש לו להוסיף עד כדי כובד לתך חטין שמשא החמור לתך חטין חלי כור: מפני שהנפה קשה לכהמה כמשאוי. וכיון דנפח לתך שטורים כנפח לתך חטין קשה לה מוסאוי. כדפרישית אף על פי שאין משאין כבד כמשא החטין הרי נפחן כנפח חטין והנפח כמשאוי: נפחא תקללא. נפח קשה כמשקל הואיל ונפחן שזה הוא כמשקל שזה: ואם הוסיף שלשה קבין. דהוא שיעור תוספת לחמור לקלקל חייב: קשה למשאוי. אם השוה כובד השטורין לכובד החטין כגון שהוסיף סאה שלמה על הלתך הרי הרבה הנפח ורוב הנפח קשה למשאוי והיו נפח זה תוספת לקלקול החמור: תיקלא תקללא. אינו חייב עד שישוה כובד השטורים לכובד החטין דליהוי נפח זה תוספת אבל נפח שזה ומשקל חסר לא אמרינן נפח השוה הרי הוא כמשקל וליחייב בתוספת של שלשה קבין דקשה למשאוי תנן ולא קשה כמשאוי: מאי לאו שלשה קבין. כאצ"י לא סאה. והכי קאמר להביא לתך חטין והביא לתך שטורין פטור ואצ"י ששינה שהרי אינה להקל ואם הוסיף עד כדי משקל החטין חייב משום תוספת הנפח: הכי קאמר וכו'. ומילי מילי קתני והאי וכמה יוסיף לאו אלהביא חטין והביא שטורין קאי: שש

היכא דלא שני מאן משלם. וא"ת היכא דשני נמי אמאי לא משלם אחד מן הפועלים שפסע בשכינת הקנקן וחיובי נמי מאן משלם וי"ל דהיכא דשני לא משלם דמייירי שהמשכיר את הפרה הוא שוכר את הפועלים לילך עם פרתו ולעשות מלאכת השוכר ולהכי לא משלם דא"ל למשכיר אלו לא התמינו עמך אלא לחרוש בצקעה ולא קבלנו שמירת הקנקן צהר אלא בצקעה ואם היינו חורשים בצקעה לא היינו שוכרים ומ"מ שכיכות שלנו לא נפסדי כי דעתך היה שנעשה כמו שיראה בעל השדה כי זו הייתה סבור שלא יחרוש אלא בצקעה: וא"י דוכתא דמחוקין בגונדרי תרוייהו משלמי. פי' בקונטרס משום דהוי ספק מי עשה ואין נראה דלא קי"ל (ב"ק ד' לה) כדמכוס אלא כדכונן והמוציא מחבירו עליו הראיה ואי היה ספק היו שניהם פטורים אלא נ"ל דהכא שניהם פשעו כיון דמחוקא בגונדרי הוא נשכר מאד בקל והיה לכל אחד ליתן לז על חבירו כמו על עצמו ולהסירו ואחרי שלא הסירו גם הוא פשע: שפחה זו שומה היא כו' הרי זה מקח טעות. מאלו קשה לפ"ה שפי' אהא דלאמר כהבואה (ד' נח. וס' ד"ה הנהו) סימפון צעדים ליכא אי מומין שנגלוי כו' מאי אמרת ליסטיין מוויין או מוכתב למלכות הנהו קלא אית לכו ופירש בקונטרס וסכר וקביל וקשה לר"ת דהא הכא אמרינן דהוי מקח טעות בלאו המומין וא"כ משכחת סימפון צעדים ואיך אובלין בתרומה ונראה לר"ת לפרש הנהו קלא אית לכו ואם איתא דהוי מוכתב למלכות או ליסטיין אז היה קול וימין דליכא קלא ליכא למישט להכי ובהנהו דהכא נמי קלא אית לכו וכן משמע ליטנא דמאי אמרת כלומר בציזה סימפון משכחת דלא גיעו בליסטיין מוויין או במוכתב למלכות וצריש המוכר פירות (ב"ב ד' ז: וס' ד"ה ליסטיין) תניא כהדין נמצא ליסטיין מוויין או מוכתב למלכות אומר לו הרי שך לפניך: הרי זה מום אחד ומום אחר אין זה מקח טעות כיון שאין מזכיר אלא אחד ולא שייך למימר מדהא ליטא הא נמי ליטא או דלמא הא דקתני הרי זה מקח טעות היינו היכא דליטנאו לכולהו וצדק לוקח בחד מינייהו ואיטתכח דליטא ואמר מדמשקר צדק צאיך נמי משקר אבל אם כולם אמת לא הוי מקח טעות והא דקתני מום זה ומום אחר ה"ה הזכיר לו כמה מומין כיון שכולם בה אין זה מקח טעות בתוספתא דכמוצות משמע דאם הזכיר שני מומין אחד יש בה ואחד אין בה דלא הוי מקח טעות אלא דוקא כי סנפו צין הרבה מומין שאין בה דהכי תניא עד שלשים יום יעמיד פרנס א"ל קדש לי בתך על מנת שאין בה מומין א"ל שוטה היא שעמומית היא נכפית היא אם א"ל אוחז המום ומום אחר עמו אין זה מקח טעות היה בה מום אחד וסנפו עם הרבה מומין הרי זה מקח טעות:

קשה כמשאוי תנן. לאצ"י סיפא דקתני כמה יוסיף קאי לפרש רישא ולרבא רישא דקתני להביא עליה חטין והביא עליה שטורין היינו ככובד החטין שהוא סאה כדמוכה בשמעתין חייב דניפחא הוי תוספת להביא לתך חטין והביא לתך שטורים פטור אפילו שהביא מין שהתנה כמה יוסיף על משאו ויהא חייב סאה לגמל כו': תרגמה

חטין קשה לה תוספת: והביא לתך שטורים. שלא הוסיף: פטור. אם משה: **גמ'** קשה כמשאוי. כדפרישית אף על פי שאין משאין כבד כמשא החטין הרי נפחן כנפח חטין והנפח כמשאוי: נפחא תקללא. נפח קשה כמשקל הואיל ונפחן שזה הרי הוא כמשקל שזה: ואם הוסיף שלשה קבין. דהוא שיעור תוספת לחמור לקלקל חייב: קשה למשאוי. אם השוה כובד השטורין לכובד החטין כגון שהוסיף סאה שלמה על הלתך הרי הרבה הנפח ורוב הנפח קשה למשאוי והיו נפח זה תוספת לקלקול החמור: תיקלא תקללא. אינו חייב עד שישוה כובד השטורים לכובד החטין דליהוי נפח זה תוספת אבל נפח שזה ומשקל חסר לא אמרינן נפח השוה הרי הוא כמשקל וליחייב בתוספת של שלשה קבין דקשה למשאוי תנן ולא קשה כמשאוי: מאי לאו שלשה קבין. כאצ"י לא סאה. והכי קאמר להביא לתך חטין והביא לתך שטורין פטור ואצ"י ששינה שהרי אינה להקל ואם הוסיף עד כדי משקל החטין חייב משום תוספת הנפח: הכי קאמר וכו'. ומילי מילי קתני והאי וכמה יוסיף לאו אלהביא חטין והביא שטורין קאי: שש